

11 stotis: Paulius ir Silas kalėjime

Skaitinys Apd 16, 23–34.

Apmąstymas:

„Giedok ir šlovink Viešpatį, visatos valdovą, kuris laiko išgelbėjimo raktus. Tamsybių pasaulis, kalėjimai ir kitos vietos gali būti nušviestos pasišventimo galia. Ateina naujas pasaulis, kur vilkai miegos drauge su avinėliais, sargybiniai bus paguosti kalinių. Sargas pats prašo gyvenimo raktų: „Ką turiu padaryti, kad būčiau išgelbėtas?“

„Tikėk Viešpatį Jėzų, tai būsi išgelbėtas tu ir tavo namai“.

Ištisus amžius persekiojimai buvo užgriuvę Kristaus bičiulius. Kristaus liudytojai įmesti į kalėjimą dėl savo tikėjimo būdavo išlaisvinami pačiu nuostabiausiu būdu. Pasakojama apie išlaisvinimus padedant angelams, Mergelei Marijai. Tai nėra stebuklinės pasakos: „Kas gali būti pernelyg nuostabu Dievui?“

Tai, ką išgyveno Paulius ir Silas, išgyvenama ir šiandien.

Kartais kalėjimas Dievo kaliniui tampa šviesos vieta, kur Dievas tikintiesiems, kaip ir netikintiesiems, atsiveria tiesioginiu būdu... Kalėjimas tampa tarsi patalpa, kur visos durys atsidaro suteikdamos laisvę.

Tiesa padarys jus laisvus ir ši tiesa nušvies perkeičiančia bei pritrenkiančia meilės šviesa, nustebinsiančia net šiandienos kalėjimų sargybinius.

Taigi, atrask šiandienos kalėjimus. Paprasčiausiai susitik konkretų brolių ir seserį kalėjime. Išklausk, rašyk, parodyk, kad kitas yra kilnus ir svarbus.

Iš knygos „O mano džiaugsmė! Kristus prisikėlė!“, Brolių Morkus. Tiberiados bendruomenė 2002 m.

Mąstymą siūlome pabaigti Šv. Augustino malda:

Alsuok mane, Šventoji Dvasia, kad aš mąstyčiau, kas šventa.

Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad aš daryčiau, kas šventa.

Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad aš mylėčiau, kas šventa.

Paremk mane, Šventoji Dvasia, kad aš vis skleisčiau, kas šventa.

Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa.

Amen